

commissiøns Formand, Præsten, ikke vil kunne Andet end ansee et saadant Circulaire for bindende for sig, naar det kommer fra Ministeriet, men naar jeg her har brugt Udtrykket „Landets Borgere“, har jeg rigtignok ikke tænkt mig det i en saa indskrænket Forstand som den ærede Minister, men jeg har tænkt mig, at dersom jeg var Medlem af et Sogneraad, og Skolecommissiønen vilde gjøre, hvad der efter min Mening er et Overgreb overfor Sogneraadet, vilde jeg ikke høre mig overfor et saadant Circulaire, uden at være tvungen dertil. Om det kunde skee ved Domstolene, eller om Ministeren maatte have Myndighed til at dictere Mulet, kan jeg ikke afgjøre, men jeg vilde ikke høre mig for et saadant Circulaire, naar det var min inderste Overbeviisning, at det gik videre, end man kunde give Medhold efter vedkommende Lovsted. Dette vilde jeg altsaa nærmest høre den ærede Minister om, hvorvidt han mener, at naar et Sogneraads Medlemmer eller de to læge Medlemmer af Skolecommissiønen maatte komme til den Overbeviisning, at Skolecommissiønen ikke havde en saadan Berettigelse, som der her i forskjellige Tilfælde er Tale om, maatte det være gennem Domstolene ved en Sags Anlæg mod de Vedkommende, at det maatte blive afgjort, om deres Modstand var berettiget eller ikke. Jeg skulde mene, at dette vilde være constitutionelt rigtigt, og at den Minister, der vilde hævde nogen anden Mening, ikke gjorde Ret, selv ikke Sagen seet fra hans eget Standpunkt. — Med Hensyn til det tredje Spørgsmaal skal jeg oplyse, at den Resolution, jeg har omtalt, er dateret den 7de Januar indeværende Aar, og det Brev, der er mig meddeelt, og som jeg ikke har faaet Paalæg om at holde skjult, er underskrevet af de to læge Medlemmer af Skolecommissiønen, og da jeg, som sagt, ikke har nogen Anledning til at holde det skjult, skal jeg tillade mig at overrække den ærede Kultusminister Brevet, for at han da nærmere kan see, hvad de Vedkommende have skrevet. Jeg kan ikke forfikkre Andet om Sandheden af min Fremstilling, end at jeg holder mig til, at de to Medlemmer ikke have meddelt Andet, end hvad der er correct. Det vilde altsaa nu til Slutning være mig meget

tilfredsstillende, om den ærede Minister troede allerede nu at kunne give en Anthynding af, at han vilde være betænkt paa at udsende et Circulaire, hvori han nærmere udtaler sin Mening om Forstaelsen af de paagjældende Spørgsmaal.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg skal kun sige et Par Ord til den Udvalgte, jeg tidligere gav, i Anledning af, hvad der sidst blev ytret af den ærede Forespørger. Om der vil være Opfordring for Ministeriet til at give noget yderligere Tillæg til eller en nærmere Forklaring over dette nu her omhandlede Circulaire, vil jo være afhængigt af, hvorvidt det virkelig skulde vise sig, at en Misforstaelse af Circulairet eller en anden Opfattelse end den, jeg har tilladt mig at antyde som min, maatte gjøre sig gjældende, eller at man i Tilfælde af Tvivl med Hensyn til Forstaelsen paa forskjellige Steder, hvor det skulde bringes til Anvendelse. Dersom det skulde vise sig, at noget Saadant var tilfede, vilde jeg ansee det for rigtigt, at der fra Ministeriets Side kom en yderligere Udtalelse derover, og jeg skal sige til, at, hvad man da nærmest maatte have Opmærksomheden henvendt paa, vilde være, hvorvidt der var nogen Tvivl tilfede om den bestemte Afskillelse mellem Sogneraadets og Skolecommissiøns Virksomhed, hvorefter Alt, hvad der vedrører det Deconomiske, ubetinget er at afgjøre af Sogneraadet. Paa dette Omraade er efter min Mening Sagen fuldstændig klar, og enhver Overstridelse i saa Henseende vilde jeg ansee for urigtig. Jeg troer endnu, at det Par Yttringer i Circulairet, som den ærede Forespørger har nævnt, kunne forstaaes i Overensstemmelse hermed og ere blevne forstaaede saaledes; men det er jo muligt, at de kunne være Gjenstand for saadanne Misforstaelser, som den ærede Forespørger er gaaet ud fra, og noget Saadant vilde jo give en naturlig Anledning til en nærmere Udtalelse fra Ministeriets Side om disse Spørgsmaal. — Jeg skal ikke gaae videre ind paa det andet Punkt, som den ærede Forespørger kom tilbage til, om den Fremgangsmaade, der maatte være at tagtage overfor de Medlemmer af Amtsrå-